

เรื่อง พระสามพี่น้อง

รายละเอียด

ผู้เฒ่าผู้แก่หลายคน ซึ่งท่านเหล่านั้นก็ได้รับฟังมาจากบรรพบุรุษเล่าให้ฟังต่อกันมาว่า มีพระพุทธรูป ๓ องค์ ที่สร้างโดยพี่น้องสามคน คนโตเกิดวันพุธสร้างพระปางอุ้มบาตร คนกลางเกิดวันพฤหัสบดีสร้างพระปางสมาธิ คนสุดท้อง สร้างพระปางมารวิชัย ลอยตามน้ำมา ซึ่งคาดว่านำมาใส่แม่น้ำเพื่อหลบพม่า หรือไม่ก็เกิดอุบัติเหตุระหว่างการขนย้ายทางเรือ (บางคำบอกเล่ากล่าวว่ามีพระพี่น้องชาย ๓ องค์ อยู่ทางเมืองเหนือแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ล่องลอยมาตามแม่น้ำ จากทางทิศเหนือ เรือยมาตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา) ในที่สุดมาหยุดขึ้นใน แม่น้ำบางปะกง ณ ที่ตำบลหนึ่ง และแสดงปาฏิหาริย์ลอยทวนกระแสน้ำให้ประชาชนเห็นทั้ง ๓ องค์ ประชาชนแถบนั้นต่างพร้อมใจกัน อารธนาเอาเชือกพรวนมลินาลงไปผูกมัดที่องค์หลวงพ่อกันทั้ง ๓ แล้วช่วยกันจุกลากขึ้นฝั่งด้วยจำนวนผู้คนประมาณ ๕๐๐ กว่าคนก็จุกขึ้นไม่ได้ เชือกขนาดใหญ่ที่ผูกองค์หลวงพ่อกันทั้ง ๓ ก็ขาดจุกไม่สำเร็จตามความประสงค์ ครั้นแล้วหลวงพ่อกันทั้งสามองค์ก็จมน้ำหายไปต่อหน้าคนทั้งหมด สถานที่พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้ลอยทวนน้ำมานั้นเลยได้ชื่อว่า “ตำบลสามพระทวน” แต่ต่อมากลับเรียกว่า สัมปทวน ได้แก่แม่น้ำหน้าวัดสัมปทวน อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทุกวันนี้ ต่อจากนั้นพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ก็ล่องลอยตามแม่น้ำบางปะกง เลยผ่านหน้าวัดโสธรไปถึงคู้้งน้ำใต้วัดโสธร แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ให้ชาวบ้านบางนั้นเห็น ชาวบ้านได้ช่วยกันอารธนาจุกขึ้นฝั่งทำนองเดียวกันกับชาวสัมปทวน แต่ก็ไม่สำเร็จหมู่บ้านบางนั้นจึงได้ชื่อว่า บางพระ มาจนทุกวันนี้ จากนั้นพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ก็ล่องลอยทวนน้ำขึ้นมาถึงและลอยวนอยู่ที่หัวเลี้ยว ตรงกองพันทหารช่างที่ ๒ ปัจจุบันสถานที่พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์มาลอยวนอยู่นั้นจึงเรียกกันว่า แหลมหั่ววน และได้จมน้ำหายไปหลังจากนั้น พระพุทธรูปองค์พี่ใหญ่ ได้แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ล่องลอยไปหยุดขึ้นที่ลำน้ำแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนชาวประมงอารธนาขึ้นได้ และประดิษฐานเป็นมิ่งขวัญอยู่ที่วัดบ้านแหลมเราเรียกว่า หลวงพ่อวัดบ้านแหลม ทุกวันนี้เป็นที่บูชานับถือกันว่าเป็นพระที่ศักดิ์สิทธิ์ทัดเทียมกับหลวงพ่โสรธ ส่วนองค์สุดท้องได้แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ล่องลอยไปหยุดขึ้นที่ปากคลองสำโรง ชาวบ้านแถบนั้นได้อารธนาขึ้นแพใช้เรือพายลอยจูง ทั้งอิฐฐานว่าจะขึ้นเป็นมิ่งขวัญที่ใด ก็ขอให้แพนั้นหยุดอยู่กับที่ แล้วล่องมาตามลำคลองแพนั้นก็มาหยุดอยู่หน้าวัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ ชาวบางพลีก็ได้อารธนาอัญเชิญขึ้นประดิษฐานอยู่ที่วัดบางพลีใหญ่ใน ก็ปรากฏว่ามีผู้คนเคารพเลื่อมใสมากมายทัดเทียมกับ หลวงพ่อวัดบ้านแหลม และหลวงพ่โสรธ ส่วนพระพุทธรูปองค์กลาง คือ หลวงพ่โสรธ เมื่อลอยตามน้ำมาจากหั่ววน ดังกล่าวแล้ว ก็มาหยุดขึ้นที่ท่าหน้าวัด โสรธ กล่าวกันว่าประชาชนจำนวนมากทำการจุกลากขึ้น โดยได้มีอาจารย์ผู้มีความรู้ทางไสยศาสตร์ กระทำตามพิธีการอันถูกต้องแล้วเอาด้ายสิญจน์คล้อง กับพระหัตถ์หลวงพ่โสรธอัญเชิญขึ้นมาบนฝั่ง นำมาประดิษฐานในวิหารสำเร็จตามความประสงค์ แล้วก็จัดให้มีการฉลองสมโภช และให้นามหลวงพ่ว่า หลวงพ่โสรธ องค์หลวงพ่โสรธจริง ๆ นั้น

ในสมัยที่ล่องลอยน้ำมาเดิม เป็นพระพุทธรูปที่หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ปางสมาธิ หน้าตักกว้างประมาณ ๑ ศอกเศษ รูปทรงสวยงามมาก ต่อมาพระสงฆ์ในวัดเห็นว่ากาลต่อไปภายหน้าผู้คนที่มิดัดหนา และความโลภแรงกล้ามี อธิษาศัย เป็นบาปลามกไม่มีความศรัทธาเลื่อมใส จักนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวจะไม่ใช่เป็นการปลอดภัย จึงพอก ปูนเสริมให้ใหญ่หุ้มองค์จริงไว้ภายในดังปรากฏที่เห็นในปัจจุบันนี้

ภาพ โดย

: https://arit.kpru.ac.th/ap/local/?nu=pages&page_id=654&code_db=DB0003&code_type=P004

คำสำคัญ : พระเครื่อง

ที่มา : สมาคมกีฬาจังหวัดกำแพงเพชร. (2549). พระกรุเมืองกำแพง มรดกประวัติศาสตร์กำแพงเพชร.

กำแพงเพชร: สมาคมกีฬาจังหวัดกำแพงเพชร.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2017-02-28

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=207&code_db=610005&code_type=01